BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
VAN 20 APRIL 1983 [1]

IRO Industrie Riunite Odolesi SpA
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 348/82 R

Samenvatting

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Opschorting van tenuitvoerlegging van boetebeschikking — Voorwaarden voor verlening — Zekerheidstelling
(EGKS-Verdrag, artikel 39, tweede alinea)

In zaak 348/82 R,

IRO INDUSTRIE RIUNITE ODOLESI SPA, gevestigd te Odolo (Brescia, Italië), Via Brescia 12, vertegenwoordigd door G. A. Bergmann en G. Pellicano, advocaten te Milaan, en F. Massoni, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Elvinger, advocaat aldaar, Côte d'Eich 15,

verzoekster,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, Wetstraat 200, B-1049 Brussel, vertegenwoordigd door S. Fabro, lid van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij O. Montalto, lid van de juridische dienst van de Commissie, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking nr. C(82) 1631/3 van de Commissie van 24 november 1982, waarbij verzoekster krachtens artikel 58 EGKS-Verdrag een geldboete is opgelegd,

geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

de navolgende

1 — Procestaal: Italiaans.

BESCHIKKING

I — De feiten

In verband met de marktontwikkeling en de situatie van de staalindustrie stelde de Commissie bij algemene beschikking nr. 2794/80/EGKS van 31 oktober 1980 (PB L 291 van 1980, blz. 1) een stelsel van controle en van produktiequota in, dat gold voor de periode van 1 november 1980 tot 30 juni 1981 doch met bepaalde wijzigingen tot op heden is verlengd, met name bij beschikking nr. 1831/81/EGKS van 24 juni 1981 (PB L 180 van 1981, blz. 1), wederom gewijzigd bij beschikking nr. 2804/81/EGKS van 23 september 1981 (PB L 278 van 1981, blz. 1).

Volgens artikel 4 van beschikking nr. 1831/81/EGKS stelt de Commissie per kwartaal quota vast voor de produktie van verschillende categorieën produkten. Volgens de artikelen 6 tot 10 worden deze quota voor elke onderneming vastgesteld op basis van de referentieproduktiecijfers van deze onderneming en door toepassing op die referentiecijfers van verminderingspercentages. Artikel 5 bepaalt, dat de Commissie elke onderneming haar referentieproduktiecijfers en haar door toepassing van de verminderingspercentages berekende produktiequota meedeelt.

Bij brief van 4 augustus 1981 deelde de Commissie verzoekster haar referentieproduktiecijfers en haar produktiequota voor verschillende staalprodukten voor het derde kwartaal van 1981 mee.

Bij beschikking nr. C(82) 1631/3 van 24 november 1982 stelde de Commissie vast, dat verzoekster het haar voor het derde kwartaal van 1981 toegekende produktiequotum voor produkten van de categorieën V (betonstaal) en VI (staafstaal) met 4 999 ton had overschreden, en legde zij haar deswege een geldboete op van Ecu 374 925 (driehonderdvierenzeventigduizend negenhonderdvijfentwintig) ofwel LIT, 502 601 959 (vijfhonderdtweemiljoen zeshonderdeenduizend negenhonderdnegenenvijftig). Deze boete moest binnen de twee maanden na kennisgeving van de beschikking worden betaald en wordt in geval van te late betaling verhoogd met 1 % voor elke begonnen maand. Deze beschikking zou op 6 december 1982 ter kennis van verzoekster zijn gebracht.

Bij brief van 30 november 1982 liet de Commissie verzoekster weten, dat zij voor het geval dat tegen de boetebeschikking beroep werd ingesteld bij het Hof, bereid was om deze voorlopig niet ten uitvoer te leggen, mits een bankgarantie werd verschaft tot zekerheid van de betaling van de geldboete, eventueel vermeerderd met moratoire interessen.

Op 31 december 1982 heeft verzoekster krachtens artikel 33 EGKS-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van de boetebeschikking van 24 november 1982. Deze zaak is thans bij het Hof aanhangig.

II — Het procesverloop

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 15 maart 1983, heeft *verzoekster* krachtens artikel 39, tweede alinea, EGKS-Verdrag en artikel 83, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering een verzoek ingediend tot

opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking nr. C(82) 1631/3 van de Commissie van 24 november 1982.

Daarbij voert verzoekster aan, dat zij beroep heeft ingesteld tot nietigverklaring van de beschikking. Zij betoogt dat, mocht de bestreden beschikking worden uitgevoerd voordat het Hof op het beroep in de hoofdzaak heeft beslist, dit haar ernstige en onherstelbare schade zou berokkenen, omdat betaling van de geldboete haar zou dwingen haar bedrijvigheid stop te zetten.

In haar schriftelijke opmerkingen, neergelegd ter griffie van het Hof op 23 maart 1983, heeft de Commissie — *verweerster* — geconcludeerd dat het den Hove behage, het verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van haar beschikking van 24 november 1982 af te wijzen en de beslissing omtrent de kosten aan te houden.

Tot staving van haar conclusies doet verweerster in wezen gelden, dat met geen enkel middel, rechtens of feitelijk, aannemelijk wordt gemaakt dat opschorting noodzakelijk is.

Verzoekster zou geen enkel argument aanvoeren op grond waarvan het beroep ten principale voorshands ontvankelijk en gegrond voorkomt. Zonder in het kort geding de argumenten te willen herhalen die zij in haar verweerschrift in de hoofdzaak heeft uiteengezet, wijst verweerster erop, dat niet wordt betwist dat de quota zijn overschreden.

Voorts voert verweerster aan, dat verzoekster niet aantoont dat de gevraagde maatregel noodzakelijk en spoedeisend is teneinde ernstige en onherstelbare schade te voorkomen. In dit verband wijst zij erop, dat verzoekster zelfs niet ervan rept dat zij opschorting zou kunnen verkrijgen indien zij een bankgarantie verschaft, en dat zij nog niet heeft gevraagd, de geldboete bij gedeelten te mogen betalen. Verweerster merkt voorts op, dat zij de Italiaanse autoriteiten nog niet heeft verzocht om een exequatur voor de bestreden beschikking.

III — Mondelinge behandeling

Partijen zijn naar behoren opgeroepen en ter terechtzitting van 19 april 1983 in hun pleidooien gehoord.

In rechte

1 Volgens artikel 39 EGKS-Verdrag heeft beroep op het Hof geen opschortende werking. Het Hof kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de tenuitvoerlegging van de aangevochten beschikking gelasten en alle nodige andere voorlopige maatregelen voorschrijven.

2 De Commissie concludeert weliswaar tot afwijzing van het verzoek, doch blijkens haar schriftelijke en mondelinge opmerkingen heeft zij geen bezwaar

tegen de gevraagde opschorting, mits verzoekster een bankgarantie verschaft tot zekerheid van de betaling van de geldboete, eventueel vermeerderd met moratoire interessen. Daarmee houdt de Commissie zich aan een sinds 1981 gevolgde gedragslijn, die als gerechtvaardigd kan worden erkend, met dien verstande dat in voorkomend geval de bijzondere omstandigheden die in bepaalde gevallen een andere gedragslijn mochten voorschrijven, dienen te worden onderzocht. Verzoekster heeft evenwel geenszins aannemelijk gemaakt, dat er bijzondere redenen zijn om de voorwaarde die de Commissie aan de opschorting van de tenuitvoerlegging wenst te zien verbonden, terzijde te stellen. Mitsdien zijn er geen termen aanwezig om van deze voorwaarde af te wijken.

DE PRESIDENT,

uitspraak doende bij voorraad,

beschikt:

1. **De tenuitvoerlegging van artikel 2 van beschikking nr. C(82) 1631/3 van de Commissie van 24 november 1982 wordt opgeschort, op voorwaarde dat verzoekster vooraf een bankgarantie stelt die door de Commissie wordt aanvaard en die strekt tot zekerheid van de betaling van de bij de bestreden beschikking opgelegde geldboete en de moratoire interessen, berekend volgens het discontotarief van de Banca d'Italia, verhoogd met 1 %.**

2. **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 20 april 1983

De griffier

P. Heim

De president

J. Mertens de Wilmars